

Gnostilaisia poimintoja Pentti Saarikosken runosta "Hämärän tanssit" (1983)

tyttö
kaunis kuin voikukka
otti minua kädestä
Minä olen valo joka johdattaa sinut pimeään
Sadossa ei ole kehumista kun nostan perunoita
kesä oli kuiva, minä olin laiska
kaunis kuin voikukka
Meidän on nukuttava limittäin
jalat koukussa
näitä sänkyjä ei ole tarkoitettu meidän kokoisillemme ihmisille
Puhelen harakoiden kanssa että kaikki
maailman ihmiset
ovat minun lapsiani ja sinä olet valo
kaunis kuin voikukka johdatat
minut pimeään
Olen syönyt hyvän ja pahan tiedon, taivas on pilvessä
filosofiat ja politiikat taittavat kuin kuivat oksat
...

Minä olen tie
jota pitkin kuljen
delegaatio, teoria, vaivalloisesti
sillä minä olen vanha ja arvovaltainen mies
tähän tehtävään valittu
nousemaan vuorelle, jalustalle
jolta näen maailman
vainiot, meren
ihmisiä askareissaan, työmies
veivaa betonimyllyä maan viljelijä
tarkastelee
kynnöstään ja postissa
lajitellaan postia ja hautausmaalla
ristit lahoavat
Olen tullut ylös vuorelle jättämään hyvästejä
runoudelle, täällä ne ovat, veistetyt patsaat
minun ei enää tarvitse mainita nimeltä
kirjoittivat kirjoja perustivat uskontoja käskivät
palsamoida itsensä ja heidät palsamoitiin
...

päivä menee maille ennen kuin siihen
pääsee käsiksi, ihminen
tuhoutuu
koska hän ei ymmärrä yhteyttä alun ja lopun välillä
...

Te kyselette mikä minä olen
minä olen kaikki se
minkä minä tiedän
kysytte minulta kun olen matkalle lähdössä
kuinka kauan aion olla poissa
olen poissa siihen asti kun taas olen täällä
Te kiusaatte minua mielettömällä kysymyksillänne
haastattelette minua
kun olen lähdössä tietämään
mitä nyt en tiedä

...

Hämärä tanssii
ei ole muuta maailmaa
kuin se minkä hän
puikolla kirjoitti lehmän kalloon
hämähäkinseitit riippuvat hänen sormistaan kun hän tanssii
hän tanssii kirjoittamaansa lausetta läpi
Et tiedä tästä maailmasta mitään ellet ole katsonut
sisiliskoa silmästä silmään, näin hän tanssii
muurahaiset kiipeävät hänen sääriään pitkin
kusevat
hänen karvoihinsa, ryömivät
hänen siemenjohtimeensa sisään, syövät hänen
voimansa, käärme
työntää kielen hänen korvaansa syvälle ja kuiskaa
En minä
joskin minä tiedän minä en kerro

...